

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 73Ek/2068/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121376861
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121376861.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekúcii oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. D. XXXX/X, XXX XX D. E. F., o vymoženie 3 956,16 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jozef Ingr, so sídlom exekútorského úradu Wolkrova 4, 851 01 Bratislava, IČO: 42 354 960, pod sp. zn. 427EX 317/21, o sťažnosti súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73Ek/2068/2021 zo dňa 27. 05. 2024, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73Ek/2068/2021 zo dňa 27. 05. 2024 **z a m i e t a**.

II. Súdny exekútor **n e m á** nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73Ek/2068/2021 zo dňa 27. 05. 2024.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd, konajúc vyšším súdnym úradníkom, uznesením sp. zn. 73Ek/2068/2021 zo dňa 27. 05. 2024 o oprávneným včas podaných námietkach proti Výzve na úhradu trov exekúcie sp. zn. 427EX 317/21 zo dňa 24. 04. 2024 rozhodol tak, že námietkam oprávneného vyhovie a súdnemu exekútorovi vracia výzvu na úhradu trov exekútora na prepracovanie.

2. Proti uzneseniu podal včas sťažnosť súdny exekútor, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „Je zrejmé, že vymožené plnenie bolo 4 849,92 EUR. Základ na určenie odmeny tak je v zmysle vyhlášky táto suma. Podľa vyhlášky je odmena za výkon exekučnej činnosti exekútora 20 % zo základu na jej určenie (+ DPH), čo je suma 969,99 EUR + 193,99 EUR DPH. Táto suma neodporuje sume 24 % z prijatého plnenia na trovy exekútora podľa ust. § 60 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Je zrejmé, že pri zastavení exekúcie je súdny exekútor oprávnený si ponechať vymoženú odmenu a zároveň dostať náhradu paušálnych výdavkov v plnej výške (72,00 EUR, resp. 120,00 EUR pri exekúciách od 01.01.2024). Na základe presne špecifikovanej hypotézy v kogentnom ust. § 199c ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, súdny exekútor postupoval tak, že spolu s vydaním upovedomenia o zastavení exekúcie vyzval na zaplatenie neuhradenej paušálnej náhrady výdavkov zvýšenej o DPH vo výške spolu 72,00 EUR (60,00 EUR + 12,00 EUR) oprávneného, nakoľko na neuhradenú paušálnu náhradu výdavkov zvýšenú o DPH nie je možné z dôvodu zastavenia exekúcie (z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného a oddĺženia povinného) zaviazat' povinného.“.

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny

záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v sťažnosťou napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré nie je možné sťažnosti vyhovieť.

5. Podstatou sťažnosti súdneho exekútora je záver, že suma 72,00 eur predstavuje náhradu výdavkov, minimálnu sumu, ktorá by mala byť za každých okolností súdnemu exekútorovi garantovaná. Z vymoženého plnenia bola suma na trovách 1 163,98 eura použitá na odmenu, nie na náhradu výdavkov, na ktorých nebolo nič vymožené. Uvedený záver je podľa názoru konajúceho súdu v rozpore so znením § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak súdny exekútor sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku pred zastavením exekúcie, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety. Podľa uvedenej právnej normy, ktorá dopadá na skutkový stav veci, je nepochybné, že v prípade čiastočného vymoženia odmeny súdnym exekútorom počas vedenia exekúcie (podľa § 60 Exekučného poriadku a § 6 a § 7 vyhlášky), má byť táto pri následnom zastavení exekúcie použitá na úhradu „náhrady výdavkov, ktoré znáša účastník konania“, a teda na úhradu „náhrady paušálnych výdavkov“ podľa § 22 vyhlášky.

6. Na zdôraznenie správnosti súd, uvedomujúc si svoje osobitné postavenie v exekučných veciach od 01. 04. 2017 a tiež skutočnosť, že súčasťou princípu právnej istoty, vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach, dala rovnaká odpoveď uvádza, že na uvedenú problematiku reagoval zákonom predvídaným spôsobom. Na zasadnutí exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica dňa 11. 12. 2019 bol jednohlasne prijatý záver, že v prípade, ak súdny exekútor zastaví exekúciu, pričom v rámci exekúcie došlo k vymoženiu časti nároku, má súdny exekútor nárok na trovy exekúcie len v rozsahu 60 eur + DPH (§ 198 ods. 2 Exekučného poriadku), do ktorých sa započítava aj vymožená odmena.

Rovnako tak na zasadnutí exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica dňa 20. 06. 2023 bol jednohlasne prijatý záver, že ak vymožená suma, ktorú so exekútor ponechá na svoje trovy prevyšuje minimálny zákonný nárok (60 Eur + DPH), nemá nárok na ďalšiu náhradu. Uvedený záver akceptoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v obdobnej veci, v uznesení sp. zn. II. ÚS 315/2023 zo dňa 14. 06. 2023 uviedol, že nezistil, že by okresným súdom aplikovaný postup pri výpočte trov súdneho exekútora mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do napadnutého uznesenia, keď nezistil, že by posudzované rozhodnutie bolo svojvoľné, alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobené v zrejmom omyle v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnené.

7. Súd sa tak nemohol stotožniť s názorom súdneho exekútora prezentovaným v sťažnosti, že súdny exekútor má pri zastavení exekúcie nárok na odmenu z čiastočne vymoženého plnenia a tiež mimo toho (popri odmene), aj nárok na náhradu paušálnych výdavkov. Nárok na náhradu paušálnych výdavkov má súdny exekútor pri zastavení exekúcie vždy (odhliadnuc od výnimočných, zákonom vopred nepredvídateľných situácií (napr. zánik oprávneného a povinného)), tieto majú byť ale pokryté (uhradené) najprv z prípadne čiastočne vymoženej odmeny. V prípade, ak je čiastočne vymožená odmena vyššia ako paušálne výdavky, môže si súdny exekútor v súlade s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ponechať. Ak je čiastočne vymožená odmena súdnym exekútorom nižšia ako určená náhrada paušálnych výdavkov, má od oprávneného nárok iba na úhradu rozdielu medzi vymoženou odmenou a vyhláškou určenou výškou náhrady paušálnych výdavkov. Nemožno však zo žiadneho ustanovenia vyvodiť, že by súdny exekútor mal nárok ponechať si pri zastavení exekúcie čiastočne vymoženú odmenu (od povinného) a popri nej aj nárok na vyhláškou určenú náhradu paušálnych výdavkov (od oprávneného).

8. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73Ek/2068/2021 zo dňa 27. 05. 2024 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že súdny exekútor má v prípade zastavenia exekúcie, dovtedy vymožené plnenia na odmenu súdneho exekútora použiť na úhradu paušálnych trov exekúcie a len v časti, v ktorej čiastočne vymožená odmena súdneho exekútora nepokrýva náhradu paušálnych výdavkov, môže vyzvať oprávneného na ich úhradu, a preto bol dôvod na vyhoviecie námietkam oprávneného a vrátenie výzvy na úhradu trov exekútora na prepracovanie.

9. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti súdneho exekútora rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o súdnym exekútorom podanej sťažnosti neúspešný súdny exekútor nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§